

تولید و ترافیک مواد مخدر چگونه و وسیله کجا انجام میشود؟؟؟

" پژوهش مستند در مورد کشت ، تولید و قاچاق موادمخدر "
بخش اول (استاد صباح)

با حضور یک دهه نیروهای خارجی در افغانستان کشت و تولید تریاک در کشور به رشد قابل ملاحظه ای رسیده است . در حدود ۲۲۴ هزار هکتار زمین در سال دو هزار و یازده زیر کشت خشخاش بوده که در مقایسه با سال گذشته ۷ درصد افزایش را نشان می دهد . در حدود ۷۱ هزار هکتار زمین از سال ۱۹۹۴ زیر کشت تریاک خالص در افغانستان بوده است که در مقایسه با سال ۲۰۱۴ بیش از سه برابر رشد داشته است که با این حال افغانستان بزرگترین مرکز تولید کننده تریاک در جهان محسوب می شود . در ولایت هلمند در حدود ۱۰۳۲۴۰ هکتار زمین در سال ۲۰۱۴ زیر کشت تریاک بود که این ولایت به بزرگترین مرکز کشت و تولید مواد مخدر تبدیل شده است .

۹۸ در صد کشت و تولید تریاک در ولایات جنوبی ، شرقی و غربی صورت گرفته است .

بعد از سال نوزده صد و هفتاد و میلادی بخشی از فعالیت های مخفی سازمان سیا ایجاد یک شبکه بنیادگرای اسلامی بود که به آن نام جهاد و جنگ مقدس بر علیه شوروی داده شد. این شبکه از طرف ایالات متحده و عربستان سعودی پشتیبانی می شد. اما بخش اعظم کمک مالی این عملیات از طریق قاچاق مواد مخدر در مثلث طلایی (منطقه تولید تریاک در آسیای مرکزی و افغانستان) تامین می شد. در سال نوزده هشتاد پنج ریگن رییس جمهور وقت آمریکا دستور العمل امنیت ملی را امضا کرد. بر اساس این دستور العمل باید کمک نظامی را به مجاهدین هر چه بیشتر تقویت نمود تا به از هم پاشی قوای شوروی و خروج آنان از افغانستان منجر شود. کمک های نظامی به شدت افزایش یافت، به طوریکه در سال نوزده هشتاد هفت سلاح های تحویلی به مجاهدین به شصت و پنج هزار تن رسید. در طی این مدت سیل متخصصان سیا و پنتاگون به طور پنهانی و بی وقفه راهی دفتر مرکز سازمان اطلاعات پاکستان - ای.اس.ای- واقع در شاهراه اصلی روالپندی شد. در همین محل کارشناسان سیا و پنتاگون برای سازمان دادن جنگ شورشیان بر علیه قوای شوروی با آی اس آی پاکستان دیدار می کردند. سازمان سیا از طریق سرویس اطلاعاتی پاکستان نقش کلیدی در تربیت نظامی مجاهدین افغانستان داشت. مدارسی که توسط بنیادگرایان وهابی و پشتیبانی مالی عربستان تشکیل شده بودند تدریجا تدریس تکنیک های جنگ های چریکی سازمان سیا را در تعالیم خود گنجاندهند. ایالات متحده آمریکا از دیکتاتور پاکستان جنرال ضیاالحق در تاسیس هزاران مدرسه افراطی در پاکستان پشتیبانی کرد، مدارسی که از آنان طالبان سر بر آوردند. بدینسان سازمان سیا تلاش خود را بر ترویج این اندیشه گذاشته بود که از اسلام یک ایده سیاسی اجتماعی بی سازد.

سازمان سیا عملیات بر اندازی حکومت افغانستان را آغاز کرده بود. اکنون روشن است که هدف واقعی و اشنگتن راه اندازی جنگی داخلی در افغانستان بود، جنگی که تاکنون ادامه دارد. برژینسکی مشاور امنیت ملی دولت کارتر در یک مصاحبه مطبوعاتی در نوزده نود هشت حمایت از مجاهدین توسط سازمان سیا را به این شکل تایید کرد: برژینسکی: بر اساس اطلاعات رسمی، سازمان سیا کمک به مجاهدین را از سال نوزده هشتاد میلادی یعنی بعد از حمله نظامی شوروی به

افغانستان در بیست چهارسامبر نوزده هفتاد نوآغاز کرد. اما حقیقت امر تاکنون مخفی نگه داشته شده است. واقعیت این است که در سوم جولای نوزده هفتاد نوکارتر رییس‌جمهور دستورالعملی را امضا نمود که برطبق آن باید به مخالفان دولت طرفدار شوروی به صورت مخفی کمک می‌شد.

منابع خبری با تاکید به اینکه مزارع بزرگ خشخاش در کنار پایگاههای نظامیان خارجی در افغانستان کشت می‌شوند، سود آمریکا از تولید و قاچاق مواد مخدر در افغانستان بسیار بیشتر از هزینه‌های واشنگتن در کشور است. به گزارش خبرگزاری (شفقتافغانستان)، به نقل از تحلیلگران، سود آمریکا را از تولید و قاچاق مواد مخدر در افغانستان، بسیار بیشتر از هزینه‌های واشنگتن در افغانستان دانست و نوشت: پایگاه اینترنتی 'گلوبال ریسرچ' یکی از پایگاه‌های خبری - تحلیلی که مرکز آن در کانادا است و روزانه نزدیک به یکصدوسی هزار بازدید کننده دارد، در یکی از گزارش‌هایی که اخیراً به قلم «شروود رز» منتشر کرد، نوشت که آمریکا سالانه پنجاه میلیارد دلار از کشت و قاچاق مواد مخدر در افغانستان کسب درآمد می‌کند. زمانی که طالبان بر سر قدرت بود، سخت‌گیری بیشتری بر تجارت مواد مخدر صورت می‌گرفت؛ اما اکنون اوضاع پس از تهاجم آمریکا به افغانستان بسیار بدتر از گذشته شده است. اریک والبرگ 'یک روزنامه‌نگار سرشناس کانادایی نیز در مقاله‌ای با عنوان 'امپریالیسم پُست مدرن' نوشته است: تولید مواد مخدر در افغانستان از صد و هشتاد پنج تن در سال دوهزار یک تقریباً سی‌سه برابر شد و در سال دوهزار شش به ششصد و هشتاد تن افزایش یافت و در سال دوهزار و هفت، افغانستان تقریباً نودصد درصد هرئین جهان را تولید کرد. روزنامه 'هوفینگتون پست' به نقل از 'رون پل' نماینده سابق جمهوریخواه در مجلس نمایندگان آمریکا نیز می‌نویسد این موضوع کاملاً بدیهی است که سیا در معاملات قاچاق مواد مخدر عمیقاً فعالیت داشته است. جنرال گاریف از فرماندهان سابق ارتش روسیه هم به تلویزیون 'راشا تودی' گفته است: 'آمریکا قصد متوقف کردن تولید مواد مخدر در افغانستان را ندارد؛ چرا که با آن، هزینه حضور نظامی خود را در این کشور تامین می‌کند. وی با بیان این مطلب که آمریکایی‌ها خودشان پذیرفته‌اند که مواد مخدر اغلب با هوپیمای‌های آمریکایی از افغانستان خارج می‌شود، گفت: 'قاچاق مواد مخدر در افغانستان برای آنها سالانه حدود پنجاه میلیارد دلار درآمد دارد که به طور کامل هزینه‌های نظامی آنها را در افغانستان تامین می‌کند'. جای تردیدی نیست که تولید مواد مخدر در افغانستان نسبت به سال دوهزار و شش که ششصد و هشتاد تن تخمین زده شده، تا سال دوهزار و سیزده افزایش چشمگیری داشته است. آخرین آمار تولید مواد مخدر هشتصد و سه صد تن گفته شده، که افزایش قابل توجهی را نشان می‌دهد. بازار مصرفی این مقدار عظیم مواد مخدر کجاست؟ بیشترین سود از قاچاق مواد مخدر نصیب چه کسانی می‌شود؟ می‌نویسد: اگر فرض را بر این بگیریم که از مجموع هشتصد و سه صد تن مواد مخدر تولید شده در ولایات جنوبی و ناامن، هزارتن، از طریق مرزهای زمینی افغانستان قاچاق می‌شود یا به مصرف داخلی معتادین افغانستان می‌رسد، یا توسط پلیس و وزارت مبارزه با مواد مخدر افغانستان نابود می‌شود و یا به مصارف طبی می‌رسد؛ سرنوشت مابقی این مواد مخدر که بالغ بر هفت هزار تن است چه می‌شود؟!'

بر اساس این گزارش، حامد کرزی رییس‌جمهور قبلی، چندسال قبل در یکی از سخنرانی‌های خود گفت که درآمد کشورهای خارجی از کشت خشخاش در افغانستان سالانه در حدود شصت میلیارد تا صد میلیارد دلار است. گزارش جدید گلوبال ریسرچ نیز بیانگر سود حداقل پنجاه میلیارد دلاری سازمان اطلاعات آمریکا (سیا) از محصول خشخاش تولید شده در افغانستان است. برخی از تحلیلگران افغان، سود آمریکا از مواد مخدر را بسیار بیشتر از این رقم می‌دانند، اما اگر همین رقم فعلی را نیز بپذیریم، درآمد آمریکا از مواد مخدر بسیار بالاتر از مصارف آنها در افغانستان است. هزینه‌های آمریکا در افغانستان اعم از کمک به دولت، کمک به برخی نهادها، تدارکات نظامیان آمریکایی، تامین هزینه‌های پایگاه‌ها و... بسیار کمتر از پنجاه میلیارد دلار درآمد آنها از قاچاق مواد مخدر است.

همگان آگاه هستند که یکی از منابع مهم تدارکات طالبان، کشت وسیع مواد مخدر در جنوب کشور است؛ مزارع بزرگ خشخاش که خریداران ثروتمندی دارد و بطور تضمینی به فروش می‌رسد، سبب شده که مواد مخدر، با خیالی آسوده کشت و برداشت شود و به فروش برسد و سود سرشاری را نصیب سازمان سیا و گروه طالبان کند و نتیجه آن شود که جنگ در افغانستان همچنان تداوم یابد. تولید مواد مخدر در افغانستان، پیامد زیانباری برای مردم، دارد. گسترش روزافزون اعتیاد به مواد مخدر، ناهنجاری‌های اجتماعی حاصل از آن، ایجاد شکاف طبقاتی حاصل از کشت و فروش مواد مخدر، تقویت

مافیای اقتصادی و سیاسی که با مواد مخدر ارتباط دارند و... همه باعث ایجاد مصائب اجتماعی جدیدی برای مردم شده که نتیجه ی فرصت طلبی طالبان، مافیای اقتصادی، سازمان سیا و زمین داران بزرگ خشخاش، می باشد. مبارزه پلیس ملی و وزارت مبارزه با موادمخدر که گاهی با چوب به جان مزارع کوچکی از موادمخدر می افتند هرگز راه به جایی نخواهد برد. کشتزارهای وسیع خشخاش، هرگز با این سیستم، از بین نخواهد رفت. مزارع بزرگ خشخاش در کنار پایگاههای بزرگ نظامی خارجی قرار دارند و در سایه همین پایگاهها کشت می شوند؛ پایگاههایی که هیچ نهاد ملی و دولتی افغانستان به آنها دسترسی ندارند و از متن و مبنای آن، اطلاع دقیقی در دست نیست. دولت افغانستان و شخص رئیس جمهور، به درستی به این مسئله واقف هستند و انتظار می رود با جدیت، پیوند عمیقی که میان کشت کنندگان موادمخدر، سازمان سیا، طالبان و قاچاقچیان بزرگ وجود دارد را پاره کنند.

این سیاست تفرقه انداز و نفع ببر تاکنون به شدت ادامه دارد و افغانستان را در کام نابودی کشانده است و این اهداف پیامد های منفی بسیاری را به کشور بار آورد و یکی از تاثیرات منفی آن این است که نام افغانستان آلوده و خدشه دار شده است و ما به فاسد ترین کشور دنیا تبدیل شدیم و از لحاظ درجه شفافیت جز سه کشور پایین دنیا هستیم. این تبلیغ نامطلوبی برای افغانستان است هیچکس با این وجود نمی آید در افغانستان سرمایه گذاری کند. مساله حایز اهمیت این است که بی باوری در بین مردم به وجود می آید وقتی اعتماد مردم به دستگاه دولتی که بعنوان خدمتگذاران مردم هستند تغییر کند فاصله بین مردم و دولت از بین می رود بنابراین تخریب و ویرانی ایجاد می شود. اگر فساد را از بین ببریم فساد ما را از بین نمی برد. در افغانستان یک اراده قوی سیاسی و اخلاقی دراز بین بردن فساد وجود ندارد.

یکی از عوامل اصلی و نخستین عامل در وجود مزرعه ی تریاک و گسترش این مزرعه مافیای تجارت و قاچاق مواد مخدر است. این مافیا از سه بخش داخلی، منطقوی و بین المللی تشکیل میشود. هیچگاه نه در گذشته و نه امروز، دهقانان و زارعین کوکنار به وجود آورنده ی مافیای تجارت و قاچاق مواد مخدر نبودند و در آینده هم نخواهند بود. این قاچاقچیان و تاجران قدرتمند مواد مخدر چه در داخل و چه در خارج افغانستان هستند که کشت و زرع تریاک را در افغانستان به وجود آورده اند و عامل گسترش و زرع تریاک میشوند. آیا تریاک و مواد مخدر در دهقانان و زارعین تریاک از افغانستان به بیرون کشور می برند؟ آیا از هر ده گرام هیروئینی که در کوچه ها و جاده های لندن در دست نوجوانان انگلیسی قرار دارد با مرکب و قاطر توسط دهقانان هلمندی، ننگر هاری، قندهاری، و بدخشانی انتقال داده شده است؟ مسلماً که پاسخ منفی است. اگر مافیای قدرتمند تجارت و قاچاق داخلی مواد مخدر در افغانستان تریاک و هیروئین راتا آنسوی مرزها می برند، مافیای قدرتمند تر از آنها آنرا تا کوچه ها و پس کوچه های لندن، واشنگتن، نیویارک، برلین، مسکو، تاشکند... می رسانند. از این رو بار این شرمساری را نباید مردم و دولت مادر برابر خارجی ها به تنهایی بکشد. بلکه قسمت اعظم آن بار را بدوش خارجیها بگذارد. تقسیم بار از این زاویه نیز قابل توجیه و منطقی است که اگر در جامعه که فقیر، عقب مانده، جنگ زده، ویران و دارای پایین ترین سطح سواد و تعلیم و تربیه است کشت تریاک و تجارت تریاک و مواد مخدر مایه ی شرمساری و خجالت باشد، در جوامع مدرن، پیشرفته، مرفه، دارای فرهنگ و مدنیت عالی غربی و در لندن و واشنگتن مرکز ترقی، دموکراسی و پیشرفت اجتماعی و اقتصادی جهان قاچاق و اعتیاد مواد مخدر بیشتر مایه ی خجالت و شرمساری است. از این ها که بگذریم پرسش این جا است که چرا با قاچاقچیان و تاجران مواد مخدر به عنوان یک عامل اصلی زرع و تولید تریاک با شدت و قاطعیت بیشتر از مبارزه علیه زارعین تریاک و مزرعه ی تریاک برخورد نمی شود؟

چرا به همان پیمانان ای که تصویر تخریب مزرعه ی تریاک توسط پولیس و نیروهای امنیتی افغانستان در پرده های تلویزیون به نمایش گذاشته میشود از دستگیری و محاکمه ی تاجران و قاچاقچران مواد مخدر در تلویزیونها تصویر می به چشم نمی خورد؟ در حالی که آنچه را دهقان گفت و آنچه را که بارنت روبین امریکایی با صراحت اظهار داشت و روزنامه ی امریکایی آنرا با صراحت بیشتر نوشت، وزیر داخله پیشین (جلالی) نیز می گفت. از دخالت و مشارکت افراد دولتی در تجارت و قاچاق مواد مخدر صحبت میکرد و آنها را به افشاء کردن و محاکمه تهدید مینمود. اما چشمها هنوز در انتظار این افشاء و محاکمه باقی مانده اند. تا زمانیکه مافیای تجارت و قاچاق مواد مخدر فعال و قدرتمند باقی بماند، مشکل تولید و زرع تریاک هم در افغانستان حل نمیشود.